magis ſperaui futurꝫ/tanto acrius doleo.ſpe ꝑ̄repta. Si tñ ſcires/q̄ta ſit Louanij mgroꝝ vigilātia/ſcolariū diligentia/q̄tus lr̄aꝝ ardor/q̄tus morꝝ decor/q̄tiqꝫ ſtudij vndiqꝫ feruor/nunq̄ꝫ q̄eſceres donec Louanij mecū eſſes. Cepi ego(tuis verbis cōfiſus)ꝓ nobis camerā vnā in pedagogio Lilij.paruā tñ/ſed duobꝰ vnū animū hn̄tibus/nullus locꝰ eſt anguſtꝰ. Dixi mgr̄is te ꝑbreue affuturꝫ. Eo iā res ꝑducta eſt.vt neqꝫ tu(honore tuo ſaluo) tuū differre poſſis aduentum/neqꝫ ego illeſa fide/tuā morā nō accuſare. Hec iō dico(chariſſime ſocie)vt vel hoc efficiat pudor/qđ rō priꝰ debuiſſet. Uale. ⁊ cura ne diutiꝰ/ſanū cōſiliū mora corrūpat

Petit̄ feſtinꝰ aduentꝰ amici.vt aſtet amico

Salutes ſtellis īnūoſiores Nūc potiſſimū opꝰ eſt amice ꝑare.vt amotis calcaribꝰ.mox equū aſcendas.imꝑtracteqꝫ ad me venias.lateriqꝫ meo adiutor aſſis.ego ſūmopere in te ſpero(iubente virtute/quā in te ſitā ſp agnoui) q̄ ſi mihi vt fortis certator aſtabis.ſpero fore ꝙ breui voti mei compos exiſtam.nā in te mihi exundans ſpes eſt/exundanſqꝫ fiducia/niſi em̄ tua opera adiutus fuero/nullius alterius auxilium quero/nuncius has ꝑferens tibi mei dicet cordis archana/que ꝓ noſtra veteri ſumma amicicia/ita tractabis vt in rem meā cōducturā putabis. q̄ nullū vnq̄ꝫ ꝑtermiſiſti officium amoris ſūmi erga me tui/quod ſi feceris/ꝑclaras ego virtutes tuas cordi meo ſeruabo tenaciter.eaſqꝫ quaſi ꝑpetuus aliquis buccinator/loci vndiqꝫ p̄dicabo. Occupatōnes mee/iā longiorē me tecū eſſe non ſinunt/inter amicos etiā ꝓhibita eſt verboſitas/qui nō verbis cōnectunt̄. ſꝫ animis.amor em̄ rebus ⁊ aīo/non ſermone queritur. Ualeas igit̄/tibiqꝫ ꝑſuades me vnū oīm eſſe.qui tanto te amoē cōplector/vt alium magis neminē. Itaqꝫ ſi quid apud me eſt.qđ tibi iocundū eſſe poſſit.id ita eſſe tuū putato. vt meū magis eſſe non poſſit.

Intimat̄ aduentus amici.amico

Salutes.ſupra q̄ꝫ pēna exprimē poſſit. Tādem iā tandē vnas ex te(fidiſſime amice)lr̄as recepi.quas magni munerꝭ loco teneo.tametſi paꝝ ſit.vna epiſtola pluriū annoꝝ cōpēſare ſilentiū. Hec tibi obinde ſcribo. vt me viuē ſcias/⁊ ſo

pitem/ex tuiſqꝫ lr̃is me eſſe gauiſū/ ⁊ tam maxime ne ſcribe
rem nihil. Hic ſiſto calamū. hac ebdomada ſpero videre te/
q̄ꝫ bene ſcilicet valeas. quid rerꝝ agas. quidue fortunarꝝ ⁊ ſoſ
pitatis habeas. ſtatuiqꝫ tantiſꝑ apud te eſſe. quē amo vnice
veneror qꝫ vt nō viator veniſſe videar. ſed ⁊ familiaris ⁊ tu⁹
quē vix a collo depuleris. quo tandē vt abeā. ⁊ ſperare inci/
pies/ ⁊ optare. Uale igitur. Raptim ex Leodio. decembris
quinta. digitis frigētibus/ ⁊ quidē flatu anhelitus/ in cui⁹
libet verbi depictōe calefactis. Apud nos em̄ hac die/ ꝑgeli
dus aer/ horridum frigus ſic vndiqꝫ miſcet. vt etiā anima
liū ſāguini timeri poteſt/ ne vertaꝭ in glaciem. Dum iam ex
baſilica redirem. tam ſcindens fuit acumine ventus/ quaſi
minuta quedā cultorꝝ lamina ꝑ aera volitaſſet. Sed ignē
ſtruit famulus/ hec expulſurꝝ frigora. Manſurus ſum ante
focum/ donec frigus erit calida camera incluſus/ vt inter
plumas cuculus

Frater amico vt reducatur nepos ꝓfugus

Habet frater meus chariſſime vir vnicū (vt noſti) p̄ter
formā pauci momēti filium. qui ludorꝝ mulierꝝqꝫ cupidine
tractus ſic in errorē ꝓlabiꝭ. vt nec pr̄nis mādat⁹ pareat. nec
rectis cōſilijs credat. Multi ꝓbiſſimi viri/ plurimis ꝟbis
eū a vicijs trahē conati ſunt. Sed ſꝑ hꝫ aures ſuas ſicꝑice
clauſas/ vt ſurdo narrent fabulam/ tandē bonis illis cō/
minatōnibus feſſus/ clam patre abijt ꝓfugus. conſortijs
ſe miſcens/ periculo plenis. Quē pater (⁊ ſi malu eſſe agno/
ſcat) nō poteſt non diligere alterius ſucceſſoris inopia: Do
let hinc pater q̄ꝫ maxime/ adeoqꝫ eum abiſſe luget. ſuſpirijs
crebris atqꝫ lamentis. vt Therētianus ille menedem⁹ ex eo
renaſci videatur. quē ita conatus ſū. qꝛ eius me miſeret con
ſolari. vt ſi me audias cremente audiuiſſe credas. Te ergo ꝑ
cupide rogo. ſi caſu aliquo in aures tuas ceciderit vbi nā lo
ci fuerit. id mox cures intimare. ⁊ vt reducaꝭ coniuuare. vt
tua virtus/ tuaqꝫ induſtria dabūt. Pater em̄ (vt ꝑſpicax ē)
multū vereꝭ dolendū exitū/ qui quaſi debit⁹ nō cōſueuit. ſic
viuētib⁹ nō euenire. Uale in eo q̇ ſūmi regit culmina celi

Reſponſio

Triſticiā fr̄is tui (ſinceriſſime vir) ſiccis genis. ferre nō